

Др Милосав Марјановић, др Владимир Мићић

МНОЖЕЊЕ У СКУПУ \mathbf{Q}_0^+

1. Овај чланак продужује излагање из два претходна чланка: В. Мићић, Љ. Вуковић, Настава математике XXXVIII, 1 и В. Мићић, Настава математике XXXVIII, 2, а биће такође посвећен интуитивном поимању ненегативних рационалних бројева. Настојаћемо, пре свега, да дамо интуитивну основу операција множења и дељења у \mathbf{Q}_0^+ , подстичући формирање схема које доприносе спознавању појмова. Изрази као „раздељивање величине“, „однос величина“ и сл. користе се у циљу описивања тих схема у конкретним ситуацијама, чијим апстраховањем се везујемо за те схеме. Ово истиче значај тих израза — иако они нису математички, тј. формални термини.

Кад видимо на m места по n елемената и желимо да утврдимо број тих елемената, ми реагујемо множећи и пишемо $m \cdot n$. Изражавајући ову интуитивну ситуацију у терминима скупова, $m \cdot n$ је број елемената скупа који је унија m дисјунктних скупова од којих сваки има по n елемената.

Изгледа нам најприродније ову исту ситуацију везати за интуитивно осмишљање множења у скупу \mathbf{Q}_0^+ .

Сл. 1

2. На ситуацију приказану на слици 1, реагујући сабирањем, писали бисмо $\frac{2}{5} + \frac{2}{5} + \frac{2}{5}$, што, продужујући правило записивања збира једнаких сабирака у \mathbf{N} , можемо означити и са $3 \cdot \frac{2}{5}$, тј. писати

$$\frac{2}{5} + \frac{2}{5} + \frac{2}{5} = 3 \cdot \frac{2}{5}.$$

С друге стране, на слици видимо на три места по $\frac{2}{5}$, па укупну количину означавамо са $3 \cdot \frac{2}{5}$. Укупан број петина је $3 \cdot 2$, због тога ту количину можемо

изразити разломком $\frac{3 \cdot 2}{5}$. Пошто исто значење повлачи изједначавање ознака, имамо „једнакост“

$$3 \cdot \frac{2}{5} = \frac{3 \cdot 2}{5}.$$

ПРИМЕР. Одељење од 25 ученика је на излету. У пакет-ужини сваки од њих има по $\frac{2}{5}$ табле чоколаде. Колико је табли чоколаде подељено ученицима?

Сваки од 25 ученика има по $\frac{2}{5}$ табле, па је то укупно $25 \cdot \frac{2}{5}$ табле чоколаде. Број петина је $25 \cdot 2 = 50$, што значи да је укупно подељено $\frac{50}{5} = 10$ табли.

Оваквим примерима индукујемо правило множења природног броја и разломка у виду

$$k \cdot \frac{m}{n} = \frac{k \cdot m}{n}.$$

Сл. 2

3. Вратимо се на слику 1; употпуњавамо је на начин који приказује слика 2. На њој приказане испрекидане линије подстичу ново сагледавање ситуације. Уочавамо да осенчени делови чине $\frac{2}{5}$ од укупно 3 (чоколаде), ако се подела врши дуж тих линија. Видели смо да је то, без њих, $3 \cdot \frac{2}{5}$. На тај начин „ $\frac{2}{5}$ од 3“ изражавамо са $3 \cdot \frac{2}{5}$ (а то је $\frac{6}{5}$).

Оваквим примерима реченицу „ $\frac{m}{n}$ од k “ везујемо за множење, тј. израз $k \cdot \frac{m}{n}$. Дакле, реченице „на k места по $\frac{m}{n}$ “ и „ $\frac{m}{n}$ -ти део од k “ имају исто значење и везујемо их за исти израз $k \cdot \frac{m}{n}$ ($= \frac{k \cdot m}{n}$).

Смисао који на овај начин дајемо множењу природног броја и разломка проширићемо на случај множења два разломка.

4. Почнимо питањима:

- (I) Колико је „ $\frac{2}{5}$ од $\frac{2}{5}$ “ ?
 (II) Колико је „ $\frac{2}{5}$ од $\frac{3}{7}$ “ ?

Одговоре ћемо скицирати служећи се сликама којима можемо давати и неко стварно значење (табли чоколаде или сл.).

(I)

$$\frac{2}{5} \qquad \text{Сл. 3} \qquad \text{„}\frac{2}{5}\text{ од }\frac{2}{5}\text{“}$$

Уочавамо да је целина издељена на $5 \cdot 5 = 25$ делова. Издвојена су $2 \cdot 2 = 4$ дела, па је то $\frac{4}{25}$.

(II)

$$\frac{3}{7} \qquad \text{Сл. 4} \qquad \text{„}\frac{2}{5}\text{ од }\frac{3}{7}\text{“}$$

Целина је издељена на $7 \cdot 5 = 35$ делова, а издвојено је $3 \cdot 2 = 6$ делова. То је $\frac{6}{35}$.

„ $\frac{2}{5}$ од $\frac{2}{5}$ “ ћемо писати као израз $\frac{2}{5} \cdot \frac{2}{5}$, а једначећи, даље као $\frac{2 \cdot 2}{5 \cdot 5} = \frac{4}{25}$.

Исто тако „ $\frac{2}{5}$ од $\frac{3}{7}$ “ записујемо и једначимо овако

$$\frac{3}{7} \cdot \frac{2}{5} = \frac{3 \cdot 2}{7 \cdot 5} = \frac{6}{35}.$$

Примећујемо да је $3 \cdot 2 = 2 \cdot 3$ и $7 \cdot 5 = 5 \cdot 7$, па „ $\frac{2}{5}$ од $\frac{3}{7}$ “ пишемо као $\frac{3}{7} \cdot \frac{2}{5}$ или $\frac{2}{5} \cdot \frac{3}{7}$.

Оваквим примерима индукујемо правило записивања „ $\frac{m}{n}$ -ти део од $\frac{p}{q}$ “ са

$$\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q}$$

и кажемо да је то $\frac{m \cdot p}{n \cdot q}$, односно пишемо

$$\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q} = \frac{m \cdot p}{n \cdot q}.$$

Операцију означену са „ \cdot “ прогласимо множењем разломака и кажемо да је формула

$$\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q} = \frac{m \cdot p}{n \cdot q}$$

правило множења. Можемо га исказати речима: множењем два разломка добијамо разломак чији је бројилац једнак производу бројилаца а именилац једнак производу именилаца та два разломка.

5. Следећи корак мора бити провера правила која су важила за множење у скупу \mathbf{N}_0 . Мишљења смо да при томе треба комбиновати њихово индуковање већ описаним путем (формирањем одговарајућих схема и непосредним израчунавањима) са извођењем тих правила у општем случају применом правила у \mathbf{N}_0 . Приказаћемо то на примерима дистрибутивног закона (први приступ), комутативног и асоцијативног закона (други приступ).

Израчунајмо прво производ $\frac{2}{3} \cdot \left(\frac{1}{4} + \frac{2}{5}\right)$. Имамо

$$\frac{2}{3} \cdot \left(\frac{1}{4} + \frac{2}{5}\right) = \frac{2}{5} \cdot \frac{5+8}{20} = \frac{2}{3} \cdot \frac{13}{20} = \frac{26}{60} = \frac{13}{30}.$$

Израчунајмо затим збир производа $\frac{2}{3} \cdot \frac{1}{4} + \frac{2}{3} \cdot \frac{2}{5}$. Налазимо

$$\frac{2}{3} \cdot \frac{1}{4} + \frac{2}{3} \cdot \frac{2}{5} = \frac{2}{12} + \frac{4}{15} = \frac{10+16}{60} = \frac{26}{60} = \frac{13}{30}.$$

„ $\frac{2}{3}$ од $\frac{1}{4}$ “

p
„ $\frac{2}{3}$ од $\frac{1}{4} + \frac{2}{5}$ “

„ $\frac{2}{3}$ од $\frac{2}{5}$ “

Послужимо се сликом (сл. 5) на којој су две количине, условно, раздвојене непрекидном линијом p . „Лево“ од те линије имамо „ $\frac{2}{3}$ од $\frac{1}{4}$ “, а „десно“ од ње „ $\frac{2}{3}$ од $\frac{2}{5}$ “, па је то заједно „ $\frac{2}{3}$ од $\frac{1}{4}$ “ и „ $\frac{2}{3}$ од $\frac{2}{5}$ “, тј. $\frac{2}{3} \cdot \frac{1}{4} + \frac{2}{3} \cdot \frac{2}{5}$. Ако не водимо рачуна о линији p , имамо „ $\frac{2}{3}$ од $\frac{1}{4} + \frac{2}{5}$ “ тј. $\frac{2}{3} \cdot \left(\frac{1}{4} + \frac{2}{5}\right)$. Пошто се ради о истим количинама, то су ови бројеви једнаки, па пишемо

$$\frac{2}{3} \cdot \frac{1}{4} + \frac{2}{3} \cdot \frac{2}{5} = \frac{2}{3} \cdot \left(\frac{1}{4} + \frac{2}{5}\right),$$

што смо раније, израчунавањем, проверили. На тај начин индукујемо дистрибутивни закон

$$\frac{m}{n} \cdot \left(\frac{p}{q} + \frac{r}{s}\right) = \frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q} + \frac{m}{n} \cdot \frac{r}{s}.$$

Из једнакости

$$\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q} = \frac{m \cdot p}{n \cdot q} = \frac{p \cdot m}{q \cdot n} = \frac{p}{q} \cdot \frac{m}{n}$$

(користили смо се комутативношћу множења у \mathbf{N}_0) закључујемо да је множење комутативно у \mathbf{Q}_0^+ . Слично, једнакости

$$\frac{m}{n} \cdot \left(\frac{p}{q} \cdot \frac{r}{s}\right) = \frac{m}{n} \cdot \frac{p \cdot r}{q \cdot s} = \frac{m \cdot (p \cdot r)}{n \cdot (q \cdot s)} = \frac{(m \cdot p) \cdot r}{(n \cdot q) \cdot s} = \frac{m \cdot p}{n \cdot q} \cdot \frac{r}{s} = \left(\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q}\right) \cdot \frac{r}{s}$$

показују асоцијативност уведене операције множења у \mathbf{Q}_0^+ (користили смо се асоцијативношћу множења у \mathbf{N}_0). На исти начин можемо извести и нека друга правила. На пример, због већ упознатог правила скраћивања $\left(\frac{m \cdot k}{n \cdot k} = \frac{m}{n}\right)$, важи

$$\frac{l \cdot m}{n} \cdot \frac{p}{l \cdot q} = \frac{l \cdot m \cdot p}{n \cdot l \cdot q} = \frac{l \cdot m \cdot p}{l \cdot n \cdot q} = \frac{m \cdot p}{n \cdot q} = \frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q}.$$

6. Израз $3 : 5$ нема вредност у скупу \mathbf{N} , али смо му у скупу \mathbf{Q}_0^+ дали смисао. Наиме, једначили смо $3 : 5$ са $\frac{3}{5}$. У општем случају смо, за $m \in \mathbf{N}_0$, $n \in \mathbf{N}$ писали $m : n$ као $\frac{m}{n}$.

Подсетимо се да смо, на пример, решење једначине $2x = 6$ налазили у \mathbf{N} по правилу $x = 6 : 2$, $x = 3$. Формлано пишући (по правилу решавања у \mathbf{N}) решење једначине $5x = 3$, налазимо $x = 3 : 5$, и то, односно $\frac{3}{5}$, заиста јесте решење ове једначине у \mathbf{Q}_0^+ , што проверавамо множећи у \mathbf{Q}_0^+ : $5 \cdot \frac{3}{5} = \frac{5 \cdot 3}{5} = 3$.

Генерално, једначина

$$m \cdot x = n, \quad m \in \mathbf{N}, \quad n \in \mathbf{N}_0,$$

има решење у \mathbf{Q}_0^+ , $x = \frac{m}{n}$, што проверавамо множећи у \mathbf{Q}_0^+ :

$$m \cdot \frac{n}{m} = \frac{m \cdot n}{m} = n.$$

7. Питање колико се пута 8 садржи у 48 решавамо дељењем 48 са 8, дакле $48 : 8 = 6$, и налазимо одговор да се 8 садржи у 48 шест пута. Ако исто питање поставимо за бројеве 8 и 51, налазимо да се 8 садржи у 51 шест пута и остатак је 3. Имајући $3 : 8$ осмишљено као $\frac{3}{8}$, можемо писати

$$51 : 8 = 6 + \frac{3}{8}.$$

Проверимо да је заиста тако:

$$\left(6 + \frac{3}{8}\right) \cdot 8 = 6 \cdot 8 + \frac{3}{8} \cdot 8 = 48 + 3 = 51.$$

Враћање на дељење са остатком у овом облику може бити увод у дељење разломака.

8. Шта је $\frac{3}{4} : 5$? Користећи се нашом схемом (сл. 6) представићемо $\frac{3}{4}$, па узети пети део тога. Добијамо 3 дела целине разбијене на $4 \cdot 5$ делова. Дакле, то је

$$\frac{3}{4 \cdot 5} = \frac{3}{20}.$$

На тај начин можемо индуковати правило дељења разломка природним бројем:

$$\frac{m}{n} : p = \frac{m}{n \cdot p}.$$

Сл. 6

Сл. 7

Шта је $\frac{3}{4} : \frac{1}{4}$? Ово питање можемо схватити као: Колико се пута $\frac{1}{4}$ садржи у $\frac{3}{4}$? Користећи се сликом (сл. 7) налазимо да је очигледан одговор 3.

Реченицу „5 се садржи у 8“ заменимо реченицом „однос бројева 5 и 8“. Тај однос означавамо са

$$5 : 8 = \frac{5}{8}.$$

Однос бројева:

(I) 17 и 7 је $17 : 7 = 2 + \frac{3}{7}$; (II) 4 и 11 је $4 : 11 = \frac{4}{11}$; (III) 11 и 10 је $11 : 10 = 1 + \frac{1}{10}$ итд.

Тако, враћајући се на наше претходне примере, имамо да је однос бројева:

$$(IV) \quad \frac{3}{4} \text{ и } 5 \text{ је } \frac{3}{4} : 5 = \frac{3}{20}; \quad (V) \quad \frac{3}{4} \text{ и } \frac{1}{4} \text{ је } \frac{3}{4} : \frac{1}{4} = 3.$$

9. Шта је однос бројева $\frac{3}{5}$ и $\frac{4}{7}$? Доведимо ова два разломка на исти именилац. Имамо

$$\frac{3}{5} = \frac{3 \cdot 7}{5 \cdot 7} = \frac{21}{35}, \quad \frac{4}{7} = \frac{4 \cdot 5}{7 \cdot 5} = \frac{20}{35}.$$

Стога је њихов однос

$$\frac{21}{35} : \frac{20}{35} = \frac{21}{20}.$$

Сад можемо прећи на општи случај и питати: шта је однос бројева $\frac{m}{n}$ и $\frac{p}{q}$?

Доведимо бројеве $\frac{m}{n}$ и $\frac{p}{q}$ на заједнички именилац:

$$\frac{m}{n} = \frac{m \cdot q}{n \cdot q}, \quad \frac{p}{q} = \frac{p \cdot n}{q \cdot n} = \frac{n \cdot p}{n \cdot q}.$$

Однос бројева $\frac{m \cdot q}{n \cdot q}$ и $\frac{n \cdot p}{n \cdot q}$ једнак је $\frac{m \cdot q}{n \cdot p}$. Сад се израз $\frac{m}{n} : \frac{p}{q}$ јавља као ознака тог односа, а изражен је разломком $\frac{m \cdot q}{n \cdot p}$. На тај начин индукујемо правило

$$\frac{m}{n} : \frac{p}{q} = \frac{m \cdot q}{n \cdot p}.$$

10. Повезаћемо сада разматрања изложена у 8. са решавањем једначине

$$\frac{p}{q} \cdot x = \frac{m}{n}, \quad p, q, n \in \mathbf{N}, \quad m \in \mathbf{N}_0.$$

Формално можемо писати

$$x = \frac{m}{n} : \frac{p}{q},$$

(чиме продужујемо правило решавања једначина) и односу $\frac{m}{n} : \frac{p}{q}$ можемо дати значење $\frac{m \cdot q}{n \cdot p}$. На тај начин можемо дељење у \mathbf{Q}_0^+ дефинисати једначењем израза

$$\frac{m}{n} : \frac{p}{q} = \frac{m \cdot q}{n \cdot p}.$$

Приметимо да је $\frac{m \cdot q}{n \cdot p} = \frac{m}{n} \cdot \frac{q}{p}$, па једнакост којом дефинишемо дељење у \mathbf{Q}_0^+ можемо писати и овако

$$\frac{m}{n} : \frac{p}{q} = \frac{m}{n} \cdot \frac{q}{p}, \quad m \in \mathbf{N}_0, \quad p, q, n \in \mathbf{N}.$$

Дакле, делити разломком $\frac{p}{q}$ је исто што и множити њему реципрочним разломком $\frac{q}{p}$. Ово својство дељења на множење једно је од оправдања за увођење појма реципрочног разломка.

Приметимо да је сада основа за решавање једначина у \mathbf{Q}_0^+ иста као у скупу \mathbf{N}_0 . Наиме, ако су $a, b, c \in \mathbf{Q}_0^+$, тада су релације

$$a \cdot b = c, \quad a = c : b, \quad b = c : a \quad (a \neq 0, b \neq 0)$$

еквивалентне и служе и овде као веза између операција множења и дељења.

11. Напоменимо да је $\mathbf{Q}^+ = \mathbf{Q}_0^+ \setminus \{0\}$ са операцијом множења комутативна група. То омогућује формални приступ увођењу разломака $\frac{m}{n}$ ($m \in \mathbf{N}_0, n \in \mathbf{N}$) који је ослободен на правила о решавању једначина. Мислимо да то треба да буде последњи, а никако први корак у поступку излагања и изградње структуре (\mathbf{Q}^+, \cdot) .

На пример, $\frac{m}{n}$ је решење једначине $n \cdot x = m$, а $\frac{p}{q}$ једначине $q \cdot y = p$. Шта је $x \cdot y$? Множењем налазимо

$$(n \cdot x) \cdot (q \cdot y) = m \cdot p,$$

односно (применом асоцијативности и комутативности)

$$(n \cdot q) \cdot (x \cdot y) = m \cdot p.$$

Одатле је

$$x \cdot y = \frac{m \cdot p}{n \cdot q}.$$

Шта је $\frac{x}{y}$? Дељењем налазимо

$$\frac{n \cdot x}{q \cdot y} = \frac{m}{p}, \quad \text{тј.} \quad \frac{n}{q} \cdot \frac{x}{y} = \frac{m}{p}.$$

Означимо $u = \frac{x}{y}$. Онда је

$$\begin{aligned} \frac{n}{q} \cdot u &= \frac{m}{p}, \\ (n \cdot p) \cdot u &= m \cdot q. \end{aligned}$$

Дакле,

$$u = \frac{m \cdot q}{n \cdot p} = \frac{m}{n} \cdot \frac{q}{p}.$$

С друге стране је

$$u = \frac{x}{y} = x : y = \frac{m}{n} : \frac{p}{q},$$

чиме је показано да из очувања правила следи уведена дефиниција дељења у \mathbf{Q}_0^+ .

12. Скицирали смо главне кораке којима осмишљавамо операцију множења и, у вези са њоме, операцију дељења у скупу \mathbf{Q}_0^+ . Низ међукорак и правила рачунања и важних оперативних поступака смо изоставили.

Циљ нам је био да скицирамо пут којим се прво развија значење (уз подесне просторне кодификације), па одатле индукују правила и поступци рачунања. Такав пут, колико год да је пожељан, није увек изводљив у потпуности. У стварној настави, поштујући „lex parsimoniae“ често ћемо предност давати практично изводљивијем приступу. На пример, дељењу разломака можемо приступити формалније, очекујући да ће се у свести ученика одговарајућа когнитивна схема формирати кроз одговарајући избор примера и њихово решавање.